

der er indgaaet før disse Loves Ikrafttræden, blev upaavirket af dem. Jeg har haabet, at der indenfor den høje Rigsdag i det hele taget havde været saa megen, ja, jeg kunde fristes til at sige, forstandig og sund Konservatisme, at man havde ladet de bestaaende Ægteskaber være upaavirket af de nye Lovregler, som man nu ellers mente at burde gennemføre. Det var ikke Tilfældet i det høje Landsting, da vi behandlede Sagen sidst. Jeg havde Lejlighed til herfra at udtale Haabet om, at man i det høje Folketing skulde kunne se saadan paa dette Spørgsmaal. Det har vist sig ikke at være Tilfældet, og jeg bøjer mig loyalt for det Standpunkt, man dør har indtaget, men kan ikke undlade at udtale min Beklagelse deraf, saa meget mere som det forekommer mig, at den stærkeste Begrundelse, man her anfører, er af rent juridisk Art og som Følge deraf ikke tilstrækkelig dybtgaaende i et saa vigtigt Spørgsmaal som det, Talen her er om. Men der har ikke foreligget Mulighed for at komme igennem med dette Synspunkt, og det bøjer jeg mig for og anbefaler Lovforslagene til hurtig Fremme i dette høje Ting.

Henriette Crone: Ligesom den ærede Ordfører for Partiet Venstre finder jeg ikke Anledning til at komme ind paa en nærmere Omtale af Lovforslaget og dets Enkeltheder, idet det allerede har faaet flere grundige Behandlinger her og er blevet enstemmigt vedtaget i Folketinget, og Forslaget er jo i det væsentlige ganske det samme som det, der ogsaa blev enstemmigt vedtaget i Landstinget. Man savner i det nu vedtagne Lovforslag Bestemmelser, som tager Sigte paa en mere retfærdig Arveret, men det er allerede i Folketingets Udvalgsbetænkning udtalt, ligesom Ministeren i Dag har gjort opmærksom derpaa, at det skyldes den Omstændighed, at der meget snart kan ventes en Betænkning fra Familieretskommissionen. Jeg skal herom kun sige, at jeg vil haabe, at man da ikke vil holde sig til alt for abstrakte Begreber, thi det staar for den store Befolkning som en blodig Uretfærdighed, at der ofte melder sig som Arvinger fjerntstaaende Slægtninge, som maaske aldrig har interesseret sig for den afdøde, ja, maaske endogsaa har levet i Fjendskab med vedkommende. Jeg haaber, at vi meget snart her i Rigsdagen maa se et Forslag til en Lov, som skaber en større Retfærdighed paa dette Omraade.

Jeg kan paa mit Partis Vegne give det foreliggende Lovforslag min bedste Anbe-

faling. Naar det er blevet Lov, hvilket forhaabentlig vil ske meget snart — de Udtalelser, som den ærede Ordfører for Venstre fremsatte, tydede jo paa, at det vil blive Tilfældet —, vil man have udført en Retfærdighedshandling, som vil skabe Tilfredshed i de store Kvindeorganisationer. Loven er et ægte Barn, maaske et lidt sent født Barn, af sin Tid; saaledes som Kvindens hele Stilling erhvervsmæssigt og i borgerlig Henseende har ændret sig igennem de sidste Aar, er den Stilling, hun retligt set indtager indenfor Ægteskabet, ikke tidssvarende. Men Lovforslaget har jo en langt, langt videre Betydning end den, at dets Gennemførelse er en Honnørsag for de gifte Kvinder, det har den Betydning, at den gifte Kvinde i formueretlig Henseende stilles paa lige Fod med Manden. Desuden vil Loven beskytte hende imod, at Ægtemanden, uden at hun har givet sit Samtykke dertil eller overhovedet er vidende derom, kan foretage Transaktioner, som bevirker, at hun maa gaa fra Hus og Hjem. Jeg maa i denne Forbindelse udtale en Paaskønnelse af, at man i det høje Folketing har kunnet staa fuldkommen enig om den Bestemmelse, at den ene Ægtefælle ikke kan pantsætte fast Ejendom uden den anden Ægtefælles Vidende og Samtykke, idet jeg ved, at der med Hensyn til denne Bestemmelse i sin Tid var nogen Meningsforskel i det høje Landsting. Lad os endelig haabe, at den Fordragelighedens Aand, som har præget Forhandlingerne om dette Lovforslag, hvad enten det har været fremsat af den ene eller den anden Regering — og Forholdet er jo det, at Forslaget i sit Princip har været fremsat af ikke mindre end tre forskellige Regeringer —, maa være et godt Varsel om, at Forslaget, naar det bliver til Lov, vil kunne skabe Fordragelighed indenfor Ægteskaberne, ogsaa indenfor de Ægteskaber, hvor der ikke i Forvejen har været saa meget af denne Aand, og at alene dette, at man har en saadan Lov, der stiller Mand og Kvinde lige indenfor Ægteskabet, maa kunne fremkalde en saadan Fordragelighed, at det ikke bliver nødvendigt alt for tidt at tage Loven ned fra Hylden og se, hvad der staar i de enkelte Paragraffer. Jeg medgiver altsaa paa mit Partis Vegne Forslaget den varmeste anbefaling.

Godskesen: Som det allerede er fremgaaet af de foregaaende Taleres Udtalelser, er Lovforslaget om Ægteskabets Retsvirkninger kun undergaaet forholdsvis faa og underordnede Ændringer, siden det sidst